

شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی

نفت و گاز زاگرس جنوبی، شرکت بهره‌برداری نفت و گاز شرق و شرکت نفت و گاز غرب تشکیل شدند. ولی شرکت زاگرس جنوبی عملاً کار خودش را از دی ماه ۱۳۷۸ در شیراز شروع کرد و بعد از خریداری ساختمان در سال ۱۳۷۹، شروع به جذب نیرو و تکمیل ادارات نمود و تقریباً تا پایان سال ۱۳۷۹ درصد قابل توجهی از نیروهای ستادیش را جذب کرد.

● ابعاد شرکت از لحاظ نیروی انسانی و امکانات چیست؟

○ براساس جدول سازمانی، ما باید ۱۲۴۳ نفر نیرو داشته باشیم که مقداری از این نیروها هنوز جذب نشده‌اند. ستاد شرکت زاگرس جنوبی که در شیراز مستقر است، حدود ۱۰۰ نفر پرسنل دارد که در حال حاضر ۵۰ یا ۶۰ نفر جذب شده و مشغول به کار هستند. حوزه‌های فعالیت نیز مناطق آغار وودالان، نار و کنگان و قشم و سرخون هستند.

● هرم نیروی انسانی به لحاظ سطح کار و تحصیلات چگونه است؟ آیا نسبت خاصی بین بخش‌های مختلف وجود دارد؟

○ نیروی کارمندی و کارگری ما تقریباً مساوی هستند. در بعضی از ادارات، مثل امور فنی، مهندسی و ساختمان همه افراد طبیعتاً تحصیل کرده هستند، ولی در بعضی از ادارات نیازی به وجود تعداد زیادی افراد تحصیل کرده نیست.

● اگر ممکن است در مورد میادین و مخازنی که در حوزه فعالیت شرکت زاگرس جنوبی قرار دارند، توضیح بفرمایید؟

○ میادین آغار و دالان در استان فارس، قشم و سرخون در استان هرمزگان و نار و کنگان در استان بوشهر و همچنین برخی میادین واقع در استان‌های کهگیلویه و بویراحمد و چهارمحال بختیاری در حوزه شرکت زاگرس جنوبی قرار دارند. بنابراین در حال حاضر میدان‌های توسعه یافته ما در سه منطقه واقع شده‌اند، اما علاوه بر آن تعدادی از میادین دیگر که هنوز توسعه نیافته‌اند نیز در حوزه فعالیت شرکت قرار دارند، مثل میدان‌های سروستان و سعادت‌آباد که در استان فارس هستند و قرار است که به زودی توسعه پیدا کنند و نفت آن‌ها به پالایشگاه شیراز ارسال شود، یا میدان‌های خشت و بوشهر، بوشکان و کوه‌کاکلی هم میادین نفتی هستند که

مصاحبه با

آقای مهندس باقرپور

در ساختار جدید وزارت نفت بخش‌هایی از فعالیت‌های تصدی به شرکت‌های جدید التاسیس واگذار شده است. شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی یکی از ۳ شرکت فرعی تحت پوشش شرکت نفت مناطق مرکزی ایران است که در سال ۱۳۷۷ تاسیس و به منظور تمرکز زدایی عملیات اجرایی و بهره‌برداری بینه از میادین گازی، مسئولیت بهره‌برداری از میادین گازی واقع در استان‌های فارس، بوشهر، هرمزگان، کهگیلویه و بویراحمد و چهارمحال بختیاری را عهده‌دار شده است. مرکز این شرکت در شهر شیراز قرار داشته و میادین نار و کنگان، آغار و دالان، قشم و سرخون از جمله مهمترین میادین تحت پوشش شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی است که مجموعاً روزانه حدود ۱۵۰ میلیون متر مکعب گاز تولید می‌کنند. به منظور آشنایی بیشتر با شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، گفتگویی با آقای مهندس هاشم باقرپور، مدیر امور فنی و سرپرست شرکت، انجام داده‌ایم که حاصل آن از نظر خوانندگان محترم می‌گذرد.

مناطق مرکزی ایران است. شرکت نفت مناطق مرکزی به دنبال سیاست وزارت نفت مبنی بر کوچک کردن شرکت‌ها، در دی‌ماه ۱۳۷۷ تشکیل شد و حوزه فعالیت آن، مناطقی را که قبلاً تحت نظر مناطق نفت جنوب بود، پوشش می‌دهد. بعد از تشکیل شرکت نفت مناطق مرکزی، شرکت‌های فرعی آن، یعنی شرکت بهره‌برداری

● در راستای خصوصی‌سازی و اصلاح ساختار جدید وزارت نفت شرکت جدیدی به نام شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی تشکیل شده است. لطفاً تاریخچه تشکیل شرکت را بیان فرمایید؟

○ شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی یکی از شرکت‌های فرعی شرکت نفت

برنامه توسعه‌شان قرار است انجام بگیرد و بعد از توسعه، تحویل شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی شوند.

تعدادی میداین دیگر در نزدیکی یاسوج به نام‌های شورون، ریگ، دودرو و مختار وجود دارند که هنوز برنامه توسعه‌ای برایشان در نظر گرفته نشده، اما در آینده آن‌ها هم توسعه پیدا خواهند کرد.

از جمله میداین‌گازی که در آینده تحت پوشش شرکت نفت و گاز زاگرس جنوبی قرار می‌گیرند، تابناک، شانول، وراوی، گردان و دی هستند که بعد از توسعه جهت بهره‌برداری تحویل شرکت زاگرس جنوبی خواهند شد.

● **ظاهراً حوزه‌هایی که در حال حاضر تحت پوشش شرکت نفت مرکزی قرار دارند، همان حوزه‌های تحت پوشش مناطق نفت‌خیز جنوب، در ساختار قبلی وزارت نفت است. هدف از ساختار جدید چه بوده و تا چه حدی این اهداف تحقق یافته است؟**

○ حوزه‌هایی که تحت پوشش شرکت نفت مناطق مرکزی قرار گرفت، عمدتاً میداین مستقل گازی بودند. علاوه بر آن خانگیران و گبندلی در نزدیکی مشهد به عنوان شرکت بهره‌برداری نفت و گاز شرق است و حتی میداینی که در استان‌های کرمانشاه و ایلام بودند، و قبلاً تحت پوشش مناطق نفت‌خیز جنوب بودند نیز تحت پوشش شرکت نفت مناطق مرکزی قرار گرفتند. طبیعی است مناطق نفت‌خیز جنوب با آن همه میداین بزرگ و گسترده‌ای که داشت، نمی‌توانست به میداین کوچکی که الان تحت پوشش شرکت بهره‌برداری نفت و گاز غرب هستند، توجه لازم را مبذول نماید.

به عنوان مثال، در میدان‌های اهواز یا گچساران چاه‌هایی با تولید بیش از ۱۰ هزار بشکه در روز وجود دارند، پس اولویت به آن‌ها داده می‌شود و اگر تغییری باشد یا فعالیتی بخواهد انجام گیرد، عمدتاً روی آن میداین و چاه‌ها انجام می‌گیرد.

میداین‌گازی آغار و دالان، نار و کنگان

از جمله میداین تحت پوشش

شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی هستند

روی بهینه‌سازی تولید و بازرسی‌هایی که باید انجام شود و مسایل مختلف دیگر فکر و کار کرده‌اند به نظر من، شرکت نفت مناطق مرکزی، خصوصاً زاگرس جنوبی، یکی از موفق‌ترین شرکت‌هایی بوده که تشکیل شده است.

● **آیا بعد از تشکیل شرکت، غیر از تعمیر چاه‌ها، فعالیت‌های دیگری نیز در جهت افزایش تولید صورت گرفته است؟**

○ افزایش تولید چند مؤلفه داشته است. یک مؤلفه توسعه منطقه آغار و دالان و تمام شدن طرح بوده است. به این ترتیب که قبل از تحویل میدان به شرکت، آخرین چاه‌های تولیدی که قرار بود حفاری بشود، حفاری شده و پس از آن میدان تحویل شرکت و بهره‌برداری از آن شروع شد.

مؤلفه دیگر، مراقبت‌های ویژه بود، زیرا منطقه تولیدی باید کاملاً تحت مراقبت باشد و به منحصر مشاهده کوچکترین علامت خاص غیر متعارف، بایستی فعالیت‌های بازدارنده اتخاذ شود و ما ادعا می‌کنیم که این فعالیت را به طور کامل انجام داده‌ایم.

میزان تولید ما در روزهای سرد سال بیشتر از میزان تولید برنامه‌ریزی شده بوده است. برنامه‌ریزی تلفیقی وزارت نفت، یک برنامه تولیدی و سقف تولید در اختیار شرکت‌های مختلف می‌گذارد. ادعای ما این است که بیشتر از آن سقف تولیدی، تولید کرده و گاز بیشتری تحویل شرکت گاز داده‌ایم.

طبیعتاً برای نیل به این هدف مطالعات خوبی هم انجام داده‌ایم. به عنوان مثال در منطقه آغار و دالان مطالعات و بررسی‌های زیاد و وسیعی انجام دادیم. قرار بود که از میدان آغار روزانه ۸۰۰ میلیون فوت مکعب بهره‌برداری کنیم، اما محاسبات ما نشان می‌داد که با توجه به اینکه فاصله آغار تا پالایشگاه فراهبند که آن هم تحت نظر شرکت ماست، زیاد است (۹۰ کیلومتر)، و افت فشار بیشتری از سر چاه تا پالایشگاه بوجود می‌آید دیگر اینکه گازی که ما

در نتیجه اگر میدانی با تولید ۵۰۰ یا ۱۰۰۰ بشکه وجود داشته باشد، نمی‌تواند زیاد توجه یک شرکت خیلی بزرگ را جلب کند، اما به نظر من، وقتی که همین میدان‌های خیلی کوچک را تبدیل به یک شرکت کنند و یک گروه متخصص فقط مسئول شوند که روی اینها کار کنند به نظر می‌رسد که تمام توجه آن‌ها روی این میداین خواهد بود و در نتیجه بهینه‌سازی تولید حتماً انجام خواهد شد.

به دنبال این سیاستگذاری وزارت نفت، مبنی بر اینکه اگر شرکت‌های کوچکتر ایجاد شوند، آن‌ها می‌توانند با همدیگر رقابت داشته و نیز تمرکز کامل روی میداین خودشان داشته باشند، شرکت‌های مختلف و از جمله شرکت مناطق مرکزی ایران تشکیل شد. در گذشته، با آن گستردگی که مناطق نفت‌خیز جنوب داشت، تمرکز و توجه کمتری روی میداین‌گازی و با چاه‌هایی مثل آغار و دالان بود. ولی بعد از تشکیل شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی، با گروهی که جمع شدند، با همکاری همدیگر کارهای بسیار وسیع و گسترده‌ای انجام دادند. مثلاً تمام چاه‌هایی که نیاز به تعمیر داشتند در این دو یا سه سال تعمیر شدند، در حالی که در سال‌های قبل این فرصت مهیا نشده بود.

بدین ترتیب، میزان تولیدمان در سال ۷۹ نسبت به سال ۷۸ افزایش قابل توجهی پیدا کرد، در بعضی از نقاط حدوداً ۲۰ درصد افزایش تولید داشتیم به‌رحال فرصت خوبی برای ما پیش آمده است که گروهی که تجربه کاری خوبی داشتند، دور هم جمع شوند و قطعی را تشکیل دهند که

مناطق نفت‌خیز جنوب

با آن میداین بزرگ و گسترده‌ای که داشت،

نمی‌توانست به میداین کوچکتر توجه لازم را مبذول نماید

میزان تولید شرکت در سال ۷۹ نسبت به سال ۷۸ افزایش قابل توجهی (در بعضی از نقاط تا ۲۰ درصد) داشته است

در آغار داریم کمتر از دالان است، بنابراین فشارها را از ته مخزن تا سر چاه و تا ورود به پالایشگاه بهینه نموده و برای اینکه در درازمدت نیاز به کمپرسور نداشته باشیم و همچنان بتوانیم گاز تولید کنیم میزان تولید از آغار را کاهش دادیم میزان تولیدمان از دالان را با توجه به اینکه پتانسیل خوبی دارد و همچنین وجود پالایشگاه با ظرفیت ۱۴۰۰ میلیون فوت مکعب، افزایش دادیم و لذا برای جبران کسر تولید آغار مقدار قابل توجهی از آن را از دالان تولید کردیم. به این منظور کاری که کردیم این بود که ۳ حلقه چاه را در آغار حذف کردیم و ۲ حلقه چاه را در دالان اضافه کردیم.

تمام فعالیت‌هایی که برای پیش‌بینی حفاری لازم بود، همه اینها را خودمان به خوبی انجام دادیم. چاه حفر شد و تولید بسیار خوبی هم داشته‌ایم الان هم چاه یازدهم در حال حفاری است. این نتیجه حاصل نشد، جز اینکه نستیم و کاملاً بر روی منطقه و میادین مورد بحث تمرکز کرده و بررسی‌های کارشناسی مبسوطی را انجام دادیم.

کار بسیار خوب دیگری که انجام دادیم، این بود که چاه شماره ۷ دالان که توی یال‌های مخزن بود و آبی شده بود را کاملاً بررسی کردیم. در این منطقه لایه‌هایی به نام لایه کنگان و دالان بالای داریم که تولیدکننده گاز هستند. در میدان دالان لایه بالاتر از آن دشتک است که وضعیت خوبی دارد و در نتیجه، به جای اینکه چاه را متروکه یا مشاهده‌ای کنیم، پایین آن را بستیم و دشتک را مشبک‌کاری کردیم و ما برای اولین بار در ایران از لایه دشتک گاز تولید کردیم. این تولید مقطعی نبود و ادامه‌دار بوده و تاکنون هیچگونه علامتی از افت فشار مشاهده نگردیده است. این نکته نه تنها در میدان دالان به درد ما می‌خورد بلکه در تمام مناطقی که مخازن گازی داریم، عمده‌تاً لایه دشتک هم وجود دارد و لذا این یک علامت مثبت برای ما بود که برای تولید از دشتک نیز حساب کنیم. بنابراین در زمان تعمیر چاه این

ذهنیت وجود دارد که ممکن است روزی بخواهیم از دشتک آن گاز تولید کنیم و لذا تکمیل چاه را طوری طراحی کنیم که این امکان وجود داشته باشد. البته باید توضیح داده شود وجود لایه دشتک به عنوان لایه گازدار در خیلی از چاه‌ها تأیید شده بود نه اینکه ما تازه آن را پیدا کرده باشیم، اما بحث تولید از لایه دشتک است که معمولاً بیشتر متخصصان نظرشان این بود که دشتک لایه‌ای است کم‌تراوا، متراکم و معلوم نیست که تولید از آن عملی و یا مداوم باشد. کاری که ما کردیم این است که از دشتک تولید کردیم و توانستیم روزانه ۴۴ میلیون فوت مکعب از دشتک تولید کنیم و درازمدت هم این تولید ادامه دارد.

● رابطه اجرایی شما با شرکت‌هایی مثل شرکت نفت و گاز یا مدیریت‌های دیگر چگونه است؟ اگر ما شرکت‌ها را به عنوان بنگاه‌های اقتصادی در نظر بگیریم، این ورود و خروج منابع و در واقع دادن و ستاندنی که شرکت انجام می‌دهد، به چه ترتیب است؟ به عبارت دیگر نحوه تحویل میادین گازی به شما و نحوه تحویل گاز شما به شرکت ملی گاز چگونه است؟

(۱) ما در منطقه آغار و دالان، روزانه توان تولید ۴۰ میلیون مترمکعب گاز داریم که یک مقدار از این گاز را برای تزریق در میادین نفتی، تحویل مناطق نفت‌خیز جنوب می‌دهیم. یک قسمت هم برای شبکه سراسری تحویل شرکت گاز می‌دهیم. در منطقه نار و کنگان، توان تولیدمان بیش از ۱۱۴ میلیون مترمکعب در روز است که بزرگترین مرکز تولید گاز در ایران است. ما آنجا گاز را پشت حصار پالایشگاه تحویل شرکت گاز می‌دهیم، اما در آغار و دالان، پالایشگاه فرآیند تحت پوشش شرکت زاگرس جنوبی است، در نتیجه، فرآورش گاز هم به عهده ماست و بعد از مرحله فرآورش، گاز را تحویل می‌دهیم. در منطقه قشم و سرخون، ما فقط

چاه‌ها را داریم. از سر چاه به بعد، حتی مراکز جمع‌آوری متعلق به شرکت گاز است. بنابراین کارهایی که به چاه برمی‌گردد، مثل تکمیل و تعمیر و حفاری و غیره بر عهده ما بوده و بقیه آن بر عهده شرکت گاز است. علاوه بر تولید گاز، مایعات گازی نیز تولید می‌کنیم. در زمستان که تولید گاز به حداکثر می‌رسد، تولید مایعات گازی هم به بیشتر از ۴۰ هزار بشکه در روز می‌رسد. قسمتی از آن را به پالایشگاه شیراز می‌دهیم، قسمتی هم به پالایشگاه فجر می‌فرستیم، از آنجا هم به بندر طاهری فرستاده می‌شود.

قیمت‌ها را وزارت نفت تعیین می‌کند و در پایان به ما یک عملکرد می‌دهند و می‌گویند شما در سال این میزان گاز تولید و این میزان هم مایعات گازی تولید کرده‌اید، قیمتی را در نظر می‌گیرند و به ما می‌گویند درآمد شما این مقدار بوده و مخارج ما هم که مشخص است. بنابراین ما روی قیمت‌گذاری گاز نقشی نداریم. در مورد میادین و توسعه آن‌ها، تا زمانی که یک میدان اکتشافی است، مدیریت اکتشاف فعالیت‌های مربوطه را دنبال می‌کند. وقتی وجود گاز یا نفت در آنجا به تأیید رسید، آن موقع وزارت نفت یک مسئول توسعه‌ای برایش تعیین (که عمدتاً متن است) و توسعه میدان شروع می‌شود.

وقتی که توسعه تمام شد، بهره‌برداریش به ما سپرده می‌شود. مالکیت همه این سیستم‌ها را وزارت نفت برعهده دارد. در طول زمان توسعه، مسئول توسعه از همان ابتدا نظرات ما را می‌خواهد و ما یک گروه را جهت همکاری معرفی می‌کنیم تا در مورد سیستم‌هایی که می‌خواهند بکار بگیرند، نظر بدهند. حسن این کار در هماهنگی و یکپارختی سیستم‌ها از یک و همچنین از نظر نیروی انسانی متخصص از سوی دیگر است. در حال حاضر شرکت نفت و گاز زاگرس جنوبی در توسعه میادین شانول و رازی و تابناک همکاری دارد. بنابراین زمانی که میدان توسعه پیدا کرد و ما تحویل گرفتیم، چون از ابتدا درون سیستم بوده‌ایم، با آن آشنا هستیم و طبیعتاً بهره‌برداریش ساده‌تر خواهد شد.

● لطفاً در مورد برنامه‌های آتی شرکت شامل سرمایه‌گذاری‌هایی که ممکن است لازم باشد و همچنین تحقیقاتی که باید انجام گیرد، توضیح دهید؟

(۱) برنامه‌های آتی ما در درجه اول، نگهداری تولید مطابق با برنامه‌هایی است که وزارت نفت

به مامی دهد و طبیعتاً بهینه‌سازی سیستم‌ها از جمله اهدافی است که دنبال می‌کنیم. این سیستم‌ها، مراقبت‌های خیلی زیادی لازم دارند که باید آن‌ها را پیگیری کنیم. تجهیز شرکت به ابزارها و ادواتی که در حال حاضر نداریم و داشتن آن‌ها مهم است. ممکن است الان از خدمات شرکت‌های دیگری استفاده کنیم، بالا بردن دانش پرسنل برای ما اهمیت زیادی دارد تا حوزه مسئولیت‌مان را بتوانیم به خوبی اداره کنیم.

● شرکت زاگرس جنوبی تولیدکننده انرژی گاز به عنوان یکی از منابع انرژی مسی باشد و طبیعی است بخشی از انرژی تولیدی تحت عنوان خود مصرفی توسط خود شرکت مصرف می‌شود. در این باره آیا فقط از گاز تولیدی خودتان برای بخش خودمصرفی استفاده می‌کنید؟ در این راستا آیا تصور می‌کنید که مصرفی که وجود دارد بهینه است و تأسیسات موجود، با توجه به قدمت آن‌ها احتیاج به ممیزی انرژی ندارند؟

○ ما علاوه بر گاز از برق سراسری هم استفاده می‌کنیم که از یک طرف به فرآیند و از یک طرف به قیر متصل هستیم. از شبکه برق هم سرچاه‌ها و هم در پالایشگاه استفاده می‌کنیم. علاوه بر برق از گاز هم استفاده می‌کنیم. در مورد بهینه‌سازی مصرف شایان توجه است که اولاً استفاده ما از گاز محدود است و ثانیاً ما اغلب از گازهای کم‌فشاری را که کمپرس کردن و توی خط لوله فرستادن آن برای ما عملی نیست، استفاده مین‌کنیم. بنابراین، ما تاکنون چیزی به عنوان هرزروی که بخواهیم تعریف کنیم، نداشته‌ایم.

● شما فکر می‌کنید برای آینده چه مشکلاتی پیش‌رو داشته باشید؟

○ مناطقی که تحت پوشش ماست، قشم و سرخون مناطق قدیمی هستند. نار و کنگان تقریباً زمان بهره‌برداریش به سال‌های قبل برمی‌گردد. مسئله‌ای که ما شدیداً آن را پیگیری می‌کنیم، خطوط لوله انتقال گاز است. با توجه به اینکه گاز

برای اولین بار

از لایه دشتک به صورت ممتد گاز تولید شده

و تاکنون هیچگونه علامتی از افت فشار مشاهده نگردیده است

نظام و جایگاه چگونه خواهد بود؟

○ در این خصوص دو نگرش وجود دارد: مدیریت دولتی و مدیریت خصوصی و دنیا به سمت مدیریت خصوصی پیش می‌رود. در مدیریت خصوصی طبیعتاً انگیزه‌ها خیلی بیشتر است و باعث می‌شود که نظام اقتصادی بهینه‌تر شود و شرکتی مثل شرکت زاگرس جنوبی در این زمینه هیچ مشکلی نخواهد داشت، زیرا تولیداتش را می‌تواند بفروشد و از درآمد آن می‌تواند سرمایه‌گذاری‌های لازم بهینه‌سازی و پرسنل و تأسیسات و کاهش هزینه‌ها را نیز انجام دهد.

● با توجه به اصلاح ساختاری که الان در صنعت نفت به وجود آمده و در آینده هم ممکن است گسترش یابد، نظر شما در مورد این شرکت‌های تولیدی به خصوص از نظر توسعه تخصصی و فن‌آوری چیست؟

○ اگر این شرکت‌هایی که تشکیل شدند بتوانند یک هسته فنی مؤثر داشته باشند، می‌توانند موفق شوند. البته نمی‌توان این مسئله را عمومیت داد و گفت هر شرکتی که تشکیل شده است شرکت موفق بوده است. شرکت‌هایی موفق بودند که نیروی انسانی متخصص قوی‌تری را جمع کردند و این نیروی انسانی عمده‌تر روی یک حوزه کوچکتر و محدودتری تمرکز کرده‌اند و موفق شده‌اند. ولی شرکت‌هایی که موفق نشدند نیروهای کارآمدی در اختیار بگیرند، طبیعتاً دچار معضلات جدی هستند، چون مجبور می‌شوند تمام کارهایشان را شرکت‌های دیگری بدهند. البته استفاده از شرکت‌های دیگر در حالاتی می‌تواند مفید هم باشد اما در هر صورت باید یک هسته ناظر قوی در شرکت مادر وجود داشته باشد به عبارت دیگر ایجاد شرکت یک حالت سخت‌افزاری است و آنچه که مهم است روح نرم‌افزاری آن مجموعه است که بتواند این شکل سخت‌افزاری را خوب راه ببرد. در غیر این صورت، به ماشینی مبدل می‌شود که کارایی نخواهد داشت. ■

با فشار زیاد در درون این لوله‌ها جریان پیدا می‌کند و عمده‌تاً این لوله‌ها زیر زمین مدفون هستند، در اثر خوردگی می‌تواند مشکلاتی به وجود آید، در نتیجه، یکی از مسائلی که خیلی جدی توجه ما را جلب کرده و ما واقعاً درگیر آن هستیم، کنترل لوله‌های انتقال گاز و کلاً کنترل تأسیسات شرکت از نظر خوردگی و پیشگیری از سوانح احتمالی در تأسیسات است.

نکته دیگر این است که باید دائماً از چاه‌ها مراقبت و آن‌ها را تعمیر کرد و مشکل دیگر اینکه، در منطقه نار و کنگان به خاطر اینکه از میدان نار به میزان قابل توجهی بهره‌برداری کرده‌ایم، فشار آن رو به کاهش است و احتیاج به کمپرسور دارد تا با خیال راحت بتوانیم سال‌ها گاز را از میدان بهره‌برداری کنیم. به هر حال ما مشکلات فنی روزمره دیگری هم داریم که پیش می‌آید و باید آماده بود تا با این مشکلات فوراً برخورد کرد و مشکل را برطرف نمود.

● بحثی که امروزه در اقتصاد ایران وجود دارد، بحث خصوصی‌سازی است و در جهت خصوصی‌سازی اگر بخواهیم به کشورهای دیگر نگاه کنیم، آن‌ها فرایندی را که پشت سر گذاشتند، فرایند تسهیل‌سازی و شفاف‌سازی مقررات بوده است. اگر تصور کنیم که این نظام بنگاه‌داری و تسهیل‌سازی مقررات بتواند در ایران اتفاق بیفتد و هم مسائل فنی و هم مسائل مالی بخواهد در اختیار یک شرکت باشد، فکر می‌کنید با شرایطی که الان شرکت زاگرس جنوبی دارد، موقعیتش در آن

در حال حاضر توان تولید روزانه

۴۰ میلیون مترمکعب گاز از منطقه آغار و دالان

و ۱۱۴ میلیون مترمکعب از منطقه نار و کنگان وجود دارد